

Bilag 19.

Maribo Amts Overnævns Erklæring.

Sakskøbing Borgmesterkontor.

Den 6. August 1919.

Til Lolland-Falsters Stiftsamt.

I Anledning af Indenrigsministeriets mig af det høje Stiftamt til Erklæring sendte Cirkulære af 15. Maj d. A. angaaende Spørgsmaalet om Forlængelse af Huslejelovens Gyldighed skal jeg tjenstlig ytre, at der formentlig ikke kan være Tvivl om, at Lovens Gyldighed bør forlænges, indtil det Tidspunkt indtræder, da der kommer nogenlunde Balance mellem Udbud og Efterspørgsel af Husrum, ganske særlig gælder dette Husrum til Beboelse.

Jeg skal dog henstille, at der paa følgende Punkter gøres Tilføjelser til eller Ændringer i Loven.

Ad § 2. Naar det i denne om Suppleanterne — der vel for øvrigt med en dansk Betegnelse kunde, som i nogle andre Love sket, kaldes Stedfortrædere — hedder, at de vælges „en for hvert Medlem“, er denne sidste Tilføjelse ikke heldig. Det er formentlig bedre, om Stedfortræderne blot fungere i Stedet for en af den paagældende Lejer- eller Ejergruppens Repræsentanter. Der kan saa bestemmes, at den Nummerorden, i hvilken de er valgt, angiver Rækkefølgen for den Orden, i hvilken de tiltræde.

Det har vist sig, at der ved Stemmegivningen indenfor Nævnene af og til er afgivet Votum: „Stemmer ikke“. Dette maa anses for utilstedeligt, idet ethvert tilstedeværende Medlem af Nævnet selvfølgelig er pligtigt at stemme. Det var heldigt, om det kom til at staa udtrykkeligt i Loven.

Hvervet som Nævnmedlem, særlig i de større Byer, er utvivlsomt ret byrdefuldt. Jeg skal ganske henstille, om der var Grund til at tillægge Medlemmerne et mindre Vederlag for deres Arbejde. Særlig vilde det vistnok være rimeligt, om Formanden for Nævnet fik et saadant. Derved vilde man ogsaa naa nogen bedre Udsigt til at sikre sig en dertil egnet Personlighed. At navnlig Formanden har de fornødne Kvalifikationer, er af største Betydning for Lovens heldige Virkemaade.

Nævnene ynder jævnlig at afsige „uendelige“ Kendelser, f. Eks. gaaende ud paa, at en Opsigelse godkendes under Forudsætning af, at Lejeren kan faa en anden passende Lejlighed. Vel kan det ikke være urigtigt i visse Tilfælde at knytte en eller nogle Forbehold eller Betingelser til en Kendelses Resultat, men der var dog maaske Anledning til i Loven at optage en retledende Bestemmelse om, at Kendelsen bør have „den fornødne endelig afgørende Karakter“ eller saa.

Ad § 3. Skønt det skulde være temmelig selvfølgeligt, at Nævnene ikke kan bestemme, at en Lejeforhøjelse skal træde i Kraft fra et tidligere Tidspunkt end det, som Kontrakten hjemler, ses det dog, at denne Regel har været overtraadt. Det er vel nok overflødig i Loven at gøre opmærksom herpaa, men det kunde mulig ske lejlighedsvis ved et Cirkulære.